

מסכת פרה

פרק ג'

א. שבעת ימים קודם לשליטות הפהה מפראישין כהן השורף את הפהה מביתו ללשכה שעיל פנוי הבירה, אפונה מזרחה, ובית אבו היתה נקראת, ומזין עליו כל שבעת הימים מכל חטאות שהוא שם. רבי יוסי אומר, לא היה מזין עליו אלא בשלישי ובשביעי בלבד. רבי חנינא סגן הכהנים אומר, על הכהן השורף את הפהה, מזין כל שבעת הימים. ועל של יום הכפורים, לא היה מזין עליו אלא בשלישי ובשביעי בלבד:

ב. חצרות היו בירושלים בינוי על גבי סלע ומחמתיהם חלול, מפני קבר התחום. ומבאים נשים עברות ויולדות שם ומגדלות שם את בניהם. ומבאים سورים ועל גביהם דלתות, ותינוקות יושבין על גביהם וכוסות של אבן בידם. הגיעו לשלהן, ירדו ומלואם, ועליהם ישבו על גביהם. רבי יוסי אומר, מקומו קיה מששלש ומןלא:

ג. בָּאוּ לְהַר הַבִּית וַיַּרְדוּ. הָר הַבִּית וְהַעֲזֹרוֹת, פְּחַתֵּיכֶם חָלָל, מִפְנֵי
קָבֵר הַתְּהוֹם. וּבְפִתְחָה הַעֲזֹרָה הִיה מִתְקֹנוּ קָלָל שֶׁל חַטָּאת, וּמִבְיאָין
זֶכֶר שֶׁל רְחִילִים וּקְוֹשֶׁרים חָבֵל בֵּין קָרְנוֹיו, וּקְוֹשֶׁרים מִקְלָל וּמִסְבֵּה
בְּרָאשׁוֹ שֶׁל חָבֵל, וּזְוֹרְקוּ לְתוֹךְ הַקָּלָל, וּמִכֶּה אַת הַזָּכָר וּנְרָעָע
לְאַחֲרָיו, וּנְוֹטֵל וּמַקְדֵּשׁ, כִּי שִׁירָאָה עַל פְּנֵי הַמִּים. רַبִּי יוֹסֵי אָמַר,
אֵל תִּתְּנוּ מָקוֹם לְאַדוֹקִים לַרְדוֹת, אֶלָּא הוּא נְוֹטֵל וּמַקְדֵּשׁ:

ד. לֹא הִי עוֹשֵׂין, לֹא חַטָּאת עַל גַּבֵּי חַטָּאת, וּלֹא תִינּוּק עַל גַּבֵּי
חַבְרוֹ. וְאַרְיכֵין קִי הַתִּינּוּקּוֹת לְהַזּוֹת, דָּבָרִי רַבִּי יוֹסֵי הַגְּלִילִי. רַבִּי
עֲקִיבָּא אָמַר, לֹא הִי אַרְיכֵין לְהַזּוֹת:

ה. לֹא מְצָאי מִשְׁבָּע, עוֹשֵׂין מִשְׁבָּע, מִחְמָשׁ, מִאַרְבָּע, מִשְׁלָשׁ,
מִשְׁתִּיבִים וּמִאַחַת. וְמֵי עֲשָׂאֶם. קְרָאשׁוֹנָה עֲשָׂה מִשְׁהָ, וְהַשְׁנִינָה עֲשָׂה
עַזְרָא, וְחַמְשׁ, מִעַזְרָא וְאַיְלָה, דָּבָרִי רַבִּי מַאֲיר. וְחֲכָמִים אָמְרִים,
שְׁבַע מִעַזְרָא וְאַיְלָה. וְמֵי עֲשָׂאֶן. שְׁמַעַן הַצְּדִיק וַיּוֹחַן כְּהֵן גָּדוֹל עֲשָׂו
שְׁתִים שְׁתִים, אֶלְיהוּעַיִנִי בֵּן הַקּוֹר וְחַנְמָאֵל הַמָּצָרִי וַיַּשְׁמַעַן בֵּן
פִּיאָבִי עֲשָׂו אַחַת אַחַת:

ו. וְכִבְשָׁה הִי עוֹשִׁים מִהָר הַבִּית לְהַר הַמִּשְׁחָה, כְּפִין עַל גַּבֵּי כְּפִין,
וְכִפְהָה כְּנֶגֶד הָאַטָּם, מִפְנֵי קָבֵר הַתְּהוֹם, שָׁבוּ כְּהֵן הַשׁוֹרֵף אַת הַפְּרָה,
וּפְרָה וְכָל מִסְעָדִיהָ, יַוְצֵאָין לְהַר הַמִּשְׁחָה:

ג. לא הייתה פָּרָה רֹצֶחֶת לְצִאתָתָךְ, אֵין מַזְמִינָה עַמָּה שְׁחוֹרָה, שֶׁלֹּא
יָאִמֶּרֶת, שְׁחוֹרָה שְׁחַטָּו. וְלֹא אֲדֹמָה, שֶׁלֹּא יָאִמֶּרֶת, שְׁתִים שְׁחַטָּו. רַבִּי
יֹסִי אָמֶר, לֹא מְשׁוּם זֶה, אֶלָּא מְשׁוּם שְׁנָאָמָר (בָּמִדְבָּר יט), וְהַזִּיא
אַתָּה, לְבָדָה. וּזְקִנִּי יִשְׂרָאֵל הָיוּ מִקְדִּים בְּרַגְלֵיכֶם לְהַר הַמִּשְׁחָה,
וּבֵית טְבִילָה קָיָה שֶׁם. וּמַטְמָאִים הָיוּ אֶת הַכְּהֻנוֹ הַשׁוֹרֵף אֶת הַפָּרָה,
מִפְנֵי הַצְּדוּקִים, שֶׁלֹּא יָהִי אָמֶרֶת, בְּמִעָרְבִּי שֶׁמֶשׁ הִיָּתָה נָעִשָּׂית:

ה. סָמְכוּ יָדֵיכֶם עַלְיוֹן וְאִמְרוּ לוֹ, אִישֵּׁי כָּהּ גָּדוֹלָה, טְבֵל אַחַת. יָרֶד
וְטְבֵל וְעַלְהָ וְגַסְתָּפָג. וְעַצִּים הָיוּ מִסְׁדָּרִים שֶׁם, עַצִּים אֲרוֹזִים וְאֲרָנִים
וּבְרוֹשִׁים וְעַצִּים תְּאֵנָה חֶלְקָה. וְעוֹשָׂהוּ אָתָה כִּמְין מְגַדֵּל, וּמִפְתְּחִין בָּה
חַלוֹנּוֹת, וְחַזִּיתָה מִעָרְבָּה:

ט. כְּפָתִיחָה בְּחֶבֶל שֶׁל מַגָּג וְנִתְנוֹנָה עַל גַּב הַמִּעָרָכה, רָאשָׁה בְּקוֹרָם
וּפְנִיה לְמִעָרָב. הַכְּהֻנוֹ עֹזֶם בְּמִזְרָח וּפְנִיו לְמִעָרָב. שְׁחַט בְּיָמַינוּ וְקִבְלָה
בְּשֶׁמְאָלוֹ. רַבִּי יְהוּדָה אָמֶר, בְּיָמַינוּ קָיָה מִקְבָּל וּנוֹתָן לְשֶׁמְאָלוֹ,
וּמִזָּה בְּיָמַינוּ. טְבֵל וְהַזָּה שְׁבַע פְּעָמִים כְּנֶגֶד בֵּית קָדְשָׁה הַקָּדְשִׁים. עַל
כָּל הַזִּיהָ, טְבִילָה. גָּמָר מִלְהֹזֹות, קָבַח אֶת יָדו בְּגֻפָּה שֶׁל פָּרָה. יָרֶד
וְהַצִּית אֶת הָאָש בְּאֶלִיתוֹת. רַבִּי עֲקִיבָא אָמֶר, בְּחַרִיוֹת:

י. גְּבָקָעָה, וְעַמְדָה חַווֹּז מִגְּפָה. נִטְלָה עַז אָרוֹן וְאַזּוֹב וְשָׁנִי תּוֹלְעָת. אָמֶר
לְהָנוּ, עַז אָרוֹן זֶה, עַז אָרוֹן זֶה. אַזּוֹב זֶה, אַזּוֹב זֶה. שָׁנִי תּוֹלְעָת זֶה,

שְׁנִי תּוֹלֶעֶת זוּ. שֶׁלַשׁ פְּעָמִים עַל כָּל ذְּבָר וְזְבָר. וְהֵם אָמְרִים לוּ,
הַיּוֹן וְהַיּוֹן, שֶׁלַשׁ פְּעָמִים עַל כָּל ذְּבָר וְזְבָר:

יא. כְּרָכוּ בְּשִׁירִי הַלְשׂוֹן וְהַשְׁלִיךְ לְתוֹךְ שְׁרֶפֶתָה. גְּשֶׁרֶתָה, חֻבְטִין
אוֹתָה בְּמִקְלֹות, וְכֻבְרִין אוֹתָה בְּכָבְרוֹת. רַבִּי יִשְׁמָעָאֵל אָמֵר,
בְּמִקְבּוֹת שֶׁל אַבָּנו וּבְכָבְרוֹת שֶׁל אַבָּנו קִיְתָה נְעִשִּׁית. שְׁחוֹר שִׁישׁ בּוּ
אֵפֶר, כּוֹתְשִׁין אֹתוֹ. וְשַׁיאַיִן בּוּ, מְגִיחַיִן אֹתוֹ. הַעֲצָם, בֵּין כֵּה וּבֵין כֵּה
הִיה נְכַתֵּשׁ. וְחַולְקִים אֹתוֹ לְשֶׁלֶשׁ חַלְקִים, אַחֲד נְתַן בְּחִיל, וְאַחֲד
נְתַן בְּגַר הַמְּשַׁחַת, וְאַחֲד הַיה מַתְחַלֵּק לְכָל הַמְּשֻׁמְרוֹת: